

DECIZIE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Societatea pe Acțiuni ”Parcul de autobuze din Bălți” și de reprezentantul debitorului Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul” Vasile Erhan

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății pe Acțiuni „Parcul de Autobuze Bălți” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnico - Experimentală Codrul”

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 prin care a fost aplicată interdicția asupra terenului cu număr cadastral 0131124296 și a fost interzis Întreprinderii de Stat ”Cadastru” să înregistreze careva bunuri imobile pe terenul respectiv

constată:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2013 a fost constatată insolabilitatea și intentat procesul de insolabilitate față de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, a fost desemnat Marcel Lungu administrator al procesului de insolabilitate al Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 a fost aprobat hotărârea adunării creditorilor Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul” din 18 iunie 2014, a fost confirmat planul procedurii de restructurare a Întreprinderii de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, a desemnat pe Marcel Lungu în funcția de administrator al insolabilității, a fost încetată procedura de restructurare cu aplicarea planului față de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, a fost suspendată executarea silită asupra bunurilor debitorului pe parcursul aplicării planului procedurii de restructurare, au fost casate toate creanțele creditorilor față de Întreprinderea de Stat ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, a fost menținută, pe perioada executării Planului procedurii de restructurare, suspendarea organelor de conducere ale debitorului, conform prevederilor planului.

La 26 aprilie 2016, administratorul insolvenței Marcel Lungu a depus un demers prin care a solicitat aplicarea interdicției asupra terenului cu număr cadastral 0131124296 și interzicerea Întreprinderii de Stat "Cadastru" să înregistreze careva construcții pe acest teren fără acordul expres al instanței de insolvență, până la o altă dispoziție expresă a instanței de judecată, cu expedierea încheierii spre executare către Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, filiala întreprinderii de stat "Cadastru".

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 a fost admis demersul administratorului insolvenței, a fost aplicată interdicție asupra terenului cu număr cadastral 0131124296 și a fost interzis Întreprinderii de Stat "Cadastru" să înregistreze careva bunuri imobile pe terenul cu număr cadastral 0131124296, până la o altă dispoziție expresă a instanței de insolvență care duce procedura de insolvență a Întreprinderii de Stat "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul".

La 28 aprilie 2016, Vasile Erhan, reprezentantul debitorului ÎS "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul" a depus cerere de recurs prin care a solicitat anularea încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie instituită aceleași interdicții doar că la solicitarea reprezentantului debitorului.

La 02 iunie 2016, SA "Parcul de autobuze din Bălți" a depus recurs prin care a solicitat casarea încheierii din 27 aprilie 2014 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost aplicată interdicția asupra terenului cu număr cadastral 0131124.296 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respins demersul înaintat de administratorul insolvenței ÎS "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul", Marcel Lungu.

În motivarea cererii de recurs a indicat că în încheierea din 27 aprilie 2016 prin care Curtea de Apel Chișinău a aplicat interdicția asupra terenului cu număr cadastral 0131124.296 și a interzis întreprinderii de stat "Cadastru" să înregistreze careva bunuri imobile pe terenul cu numărul cadastral 0131124.296, este indicat că încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Consideră că instanța de recurs, conform art. 423-445 Cod de procedură civilă, trebuie mai întâi să verifice legalitatea dispozițiilor privind căile de atac în încheierea atacată și doar dacă va constata că ele sunt legal determinate și indicate de instanța de fond, să le aplice la stabilirea dacă recursul este admisibil sau nu.

De asemenea recurentul a indicat că o încheiere a instanței de insolvență nu poate fi irevocabilă doar din considerentul că este emisă în cadrul dosarului de insolvență, după a indicat instanța de insolvență.

Or, Republica Moldova este un stat de drept în care legalitatea se determină conform normelor de drept

Astfel, consideră că instanța de insolvență eronat a aplicat prevederile art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței.

Recurentul menționează și faptul că instanța de insolvență prin încheierea sa a aplicat măsura de asigurare asupra terenului care este proprietatea

Primăriei or. Codru, iar Primăria or. Codru nefiind parte a procesului i s-a încălcat dreptul la apărare și a limitat-o în dreptul său de a dispune liber de proprietatea sa.

Totodată, prin încheierea respectivă a fost obligată ÎS "Cadastru" să nu efectueze careva bunuri situate pe terenul vizat, fără ca aceasta să fie parte a procesului respectiv.

De asemenea, instanța de insolvabilitate nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În acest context, recurentul a menționat că în încheierea sa instanța de insolvabilitate a indicat drept temei de aplicare a interdicției asupra terenului cu număr cadastral 0131124.296, prevederile art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității.

Însă prevederile acestei norme se aplică exclusiv bunurilor masei debitoare a debitorului. Deci, art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității nu acordă instanței de insolvabilitate careva împuterniciri de a aplica interdicții asupra bunurilor ce aparțin altor persoane decât debitorului.

Totodată, aplicarea măsurilor de asigurare într-un litigiu este reglementată prin art. 174-182 CPC, însă în încheierea recurată aceste norme nu sunt menționate ca a fi aplicate.

Respectiv, prevederile art. 8 alin (1) și art. 75 alin. (1) lit. d) din Legea insolvabilității nu sunt aplicabile speței în cauză.

Un alt temei de declarare a recursului este că instanța de insolvabilitate a interpret în mod eronat legea.

Astfel, în încheierea sa instanța de insolvabilitate a indicat că administratorul insolvabilității a motivat necesitatea aplicării măsurii de asigurare prin aceea că întreprinderea de stat "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul" în proces de insolvabilitate pretinde la niște clădiri neînregistrate de pe acest teren.

Prin urmare, și administratorul insolvabilității și instanța de insolvabilitate au recunoscut existența unui litigiu de drept între întreprinderea de stat "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul" și Primăria or. Codru. Respectiv, astfel că măsura de asigurare putea fi solicitată doar în cadrul unei cauze civile între întreprinderea de stat "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul" și Primăria or. Codru.

La 11 iulie 2016 și 25 iunie 2016 administratorul insolvabilității ÎS "Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul", Marcel Lungu a depus referință prin care a solicitat respingerea recursurilor declarate de Vasile Erhan și SA "Parcul de Autobuze din Bălți" împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, ca fiind depusă împotriva actului judecătoresc pentru care legea nu prevede posibilitatea contestării cu recurs.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În speță se constată că la 26 aprilie 2016 administratorul procesului de insolabilitate al ÎS ”Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, Marcel Lungu a depus un demers cu privire la aplicarea interdicției asupra terenului cu număr cadastral 0131124296 și interzicerea ÎS ”Cadastru” să înregistreze careva construcții pe acest teren fără acordul expres al instanței de insolabilitate (f. d. 83).

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016 a fost admis demersul și aplicat interdicția asupra terenului cu număr cadastral 0131124296, interzicând Întreprinderii de Stat ”Cadastru” înregistrarea cărorva bunuri imobile de pe terenul respectiv.

Este de menționat că la emiterea închiderii menționate, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 75 alin. (1) lit. c) din Legea insolabilității, care indică că din momentul intentării procedurii de insolabilitate sechestrarea patrimoniului debitorului, alte măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolabilității/lichidatorului în dreptul de administrare și de valorificare a masei debitoare aplicate de alte instanțe de judecată sau de organele abilitate în acest sens se anulează de drept și se aplică în exclusivitate numai de către instanța de judecată care a intentat procedura de insolabilitate.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și *numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.*

Având în susținere aceste dispoziții legale și reieșind din faptul că Legea insolabilității specifică direct actele de dispoziție ce se supun contestării, instanța de recurs constată că încheierea instanței de insolabilitate din 10 decembrie 2015 nu se supune recursului, fapt ce direct rezultă din conținutul art. 75 din Legea insolabilității.

Instanța de recurs constată ca lipsit de suport legal argumentul recurentului SA ”Parcul de autobuze din Bălți” că instanța de insolabilitate eronat a aplicat prevederile art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, menționând că încheierea este irevocabilă și nu se supune căii de atac cu recurs.

Or, fiind o lege specială, Legea insolabilității clar indică că hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi contestate numai în cazurile prevăzute expres de Legea insolabilității.

Instanța de recurs va menționa că prevederile exprese privind categoriile de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolabilitate este conformă și standardelor procedurale garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o

asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

În acest sens se va reține jurisprudența constantă a CEDO, care admite că dreptul la o instanță nu este unul absolut. Acest drept se pretează unor limitări deoarece, prin însăși natura sa, impune o reglementare din partea statului care poate să aleagă mijloacele pe care să le utilizeze în acest scop (Tolstoy-Miloslavsky împotriva Regatului Unit, p. 80–81, § 61 și Kreuz împotriva Poloniei, § 59).

La fel, în cauza *Ashingdane versus Marea Britanie* (hotărârea CEDO din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

De altfel, și practica neschimbată a Curții Supreme de Justiție arată că încheierile adoptate de instanța de insolvență pot fi contestate cu recurs doar în cazurile prevăzute expres de Legea insolvenței.

Distinct de cele menționate, și alte argumente invocate de recurenți cu privire la ilegalitatea încheierii contestate nu pot fi reținute de instanță, fiind cert că în virtutea legii încheierea instanței de insolvență din 10 decembrie 2015 nu se supune recursului, fapt ce impune respingerea recursurilor depuse de SA „Parcul de autobuze din Bălți” și reprezentantul debitorului Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul”, Vasile Erhan.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se resping recursurile declarate de către Societate pe Acțiuni „Parcul de autobuze din Bălți” și de reprezentantul debitorului Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologico-Experimentală Codrul” Vasile Erhan.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu